

Život Cirkvi

Ročník 19

51/2012

**Benedikt XVI.:
Božia sláva sa ukazuje
v chudobe dieťaťa**

Učiť k úcte, ctiť si učenie

Na základe štúdie Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) s názvom „Vzdelávanie v kocke v roku 2012“, sa hrubý ročný plat slovenského učiteľa druhého stupňa základnej školy s 15-ročnou praxou v roku 2010 nachádzal pod hranicou 15 000 USD, ktorá predstavuje približne 11 200 EUR ročne. Pre porovnanie, v Luxembursku dosahuje táto suma vyše 100 000 USD, v Nemecku, Holandsku viac ako 60 000 USD ročne. S týmto údajom sa Slovenská republika dostala v rámci jednotlivých krajín na takmer úplný koniec všetkých krajín, pričom Maďarsko, Poľsko i Česká republika dosiahli vyššie hodnoty, ako Slovensko. Táto suma zároveň predstavuje menej ako 50 percent priemerného platu vysokoškolsky vzdelaného človeka pracujúceho na Slovensku. Naša pozícia na posledných miestach aj čo sa týka podielu výdavkov do školstva na celkových štátnych výdavkoch pre rok 2009 dotvára smutnú štatistiku. Koncepcia, resp. odvaha na riešenie nielen platovej otázky učiteľov, ale aj celkovej koncepcie zmysluplného a efektívneho školstva však zatiaľ na Slovensku chýba.

Určite je tento vývoj na Slovensku spôsobený rozličným vnímaním poslania školy a vzdelávania ako takého a s tým súvisiacimi prejavmi úcty k učiteľskému povolaniu. Niekomu škola zabezpečuje prvoradú funkciu: postarať sa o dieťa, zabezpečiť jeho fyziologické potreby v neprítomnosti rodiča. Pre iných škola nahrádza funkciu rodiča a rodičovskej výchovy. Dieťa sa v škole učí emocionálnej inteligencii, nadväzuje kontakty, rieši konflikty. Niektorí od školy očakávajú rapídny nárast IQ svojho dieťaťa, maximálny rozhl'ad, či úspešnú prípravu na ďalšie prijímačky, alebo pracovný pohovor.

Od týchto očakávaní sa odvíja aj ďalšia budúcnosť slovenského školstva. Budú vznikať súkromné, resp. od štátu nezávislé školy, ktoré sa budú venovať buď špeciálnej oblasti, alebo budú vytvárať doplnok k už existujúcemu štúdiu, budú fungovať na základe takzvaného princípu subsidiarity. Ako napríklad bratislavské Kolégium Antona Neuwirtha zamerané na štúdium kresťanskej kultúry venujúce sa študentom rôznych vysokých škôl. Takisto nastupuje trend homeschoolingu, takzvaného učenia detí doma, či vytváranie individuálnych/súkromných škôl skupinou rodičov,

ktorí sledujú presne stanovený cieľ s vopred stanovenými učebnými metódami. Takáto decentralizácia je typická pre trhovú ekonomiku a slobodné hospodárstvo, tieto príklady sú však spojené s iným prerozdeľovaním peňažných prostriedkov na vzdelávanie, najmä tých súkromných. A bohužiaľ predstavujú len malé „ostrovčeky“ oproti klasickému štátnemu vzdelávaniu.

Ale ako každý biznis či ako každý fungujúci medziľudský vzťah, všetky formy budúceho školského systému musia byť založené na veľmi vzácnej cnosti, ktorou je úcta. Tak ako súčasná ekonomická kríza do veľkej miery predstavuje krízu morálnu, aj kríza školstva je výsledkom neúcty. Neúcty voči učiteľskému poslaniu. Zo strany štátu, verejnosti, rodičov, detí.

Tak, ako si dnes čoraz menej detí, resp. študentov váži svojho učiteľa, tak budú študenti v budúcnosti chcieť, aby ich učili práve takí učitelia, ktorých si budú vážiť pre ich trepezlivosť, odbornosť, nadhľad. Ale aj učitelia si budú vážiť svojich žiakov, ak na nich budú prísni, spravodliví a budú svoje povolanie brať ako výzvu, nie ako zárobok, či povinnosť. V neposlednom rade však nesmie chýbať ani úcta rodičov. K učiteľom ako k autorite a pomocníkom vo výchove a v odovzdávaní vedomostí a skúseností a takisto k deťom ako k osobnostiam s potenciálom a individuálnymi talentami.

Mali by sme však vyzdvihnúť, že už dnes existuje veľa rodičov, ktorí sa aktívne zapájajú do aktivít školy a hlavne veľa učiteľov, ktorí sa pre svoje povolanie narodili. Maximálne sa angažujú, venujú sa deťom i vo svojom voľnom čase. Robia to radi, z presvedčenia - veria, že vychovávajú budúcu generáciu lídrov - vedcov, právnikov, inžinierov, ekonómov, lekárov, podnikateľov ako i budúcich učiteľov. Ľudí, ktorí budú vytvárať nové spoločenstvá, novú spoločnosť. Takíto učitelia k tomu pristupujú zodpovedne, hoci za málo vlastného osohu. A práve takíto učitelia potrebujú od nás všetkých podporu, uznanie a potrebujú od nás hlavne úctu.

Počas nasledujúcich vianočných dní sa všetci môžeme inšpirovať najväčším Učiteľom, jeho láskou v podobe Ježiša, ako i príkladom Ježišových rodičov. A ich nekonečnou vzájomnou úctou...

**RV, Komentár pripravila Jozefína Mickova
členka Klubu kresťanských ekonómov**

Svätý Otec navštívil rímsku farnosť svätého Patrika

Rím 16. decembra (RV) - Na tretiu adventnú nedeľu - nedeľu radosti - Svätý Otec zvyčajne navštevuje niektorú z predmestských rímskych farností, aby tam slávil eucharistickú liturgiu. Benedikt XVI. sa tento rok vybral do nového kostola sv. Patrika vysväteného pred piatimi rokmi vo štvrti Colle Prenestino, kde bol vrelo privítaný veriacimi.

V homílii, ktorú prinášame v plnom znení, ponúkol Benedikt XVI. pohľad na výzvu dnešných čítaní k radosti a evanjeliou výzvu k obráteniu:

„Drahí bratia a sestry z farnosti sv. Patrika!

Som veľmi rád, že môžem byť medzi vami a spoločne s vami sláviť Eucharistiu. Predovšetkým vám chcem ponúknuť pár myšlienok vo svetle Božieho slova, ktoré sme počuli. Tretia adventná nedeľa sa nazýva nedeľou „Gaudete“, čo znamená, že liturgia nás pozýva v radosti. Advent je časom snahy o obrátenie, aby sme pripravili cestu Pánovi. Cirkev nám však už dnes dáva možnosť vychutnávať radosť Vianoc, ktoré sú blízko. Naozaj, advent je aj obdobím radosti, pretože počas neho sa v srdciach veriacich prebúda očakávanie Spasiteľa. Príchod milovanej osoby je vždy dôvodom pre radosť. Tento prvok radosti je zjavný v biblických čítaniach dnešnej nedele. Evanjelium však zodpovedá ďalšej charakteristickej dimenzii adventu: obráteniu v pohľade na zjavenie Spasiteľa, ohláseného Jánom Krstiteľom.

V prvom čítaní sme počuli výzvu k radosti. Úryvok začína: „Plesaj, dcéra Siona, jasaj Izrael, teš a raduj sa z celého srdca, dcéra Jeruzalema!“ (Sof 3,14), Tento výrok sa ponáša na slová anjela počas zvestovania Panne Márii: Raduj sa, plná milosti (porov. Lk 1,26). Hlavný dôvod, pre ktorý má dcéra Siona jasat, je vyjadrený slovami, ktoré sme práve počuli: „uprostred teba je Pán“ (Sof 3,15.17), čo doslova značí „je v tvojom lone“, s jasným odvolaním sa na prebývanie Boha v Arche zmluvy, ktorá má svoje miesto uprostred ľudu Izraela. Prorok nám chce povedať, že už niet dôvodu na beznádej, znechutenie, smútok, nech by bola situácia, ktorej treba čeliť, akákoľvek. Sme si istí Pánovou prítomnosťou, ktorá sama o sebe je schopná upokojiť a potešiť naše srdcia. Prorok Sofoniáš, z ktorého knihy sme čítali, nám okrem toho vysvetľuje, že táto radosť je vzájomná. Sme pozvaní radovať sa, ale i Pán sa teší zo vzťahu s nami. Prorok píše: „Uprostred teba je Pán, tvoj Boh, spásonosný hrdina; zajasá nad tebou od radosti, obnoví svoju lásku, výsťak bude od plesania“ (v. 17). Radosť, ktorú tu prorok prisľubuje, sa naplní v Ježišovi, ktorý je v lone Márie, „dcére Siona“ a tak prebýva uprostred nás (porov. Jn 1, 14). On, prichádza na svet prináša nám svoju radosť, ako sám

povedal svojim učeníkom: „Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná“ (Jn 15,11). Ježiš uskutočňuje pre ľudí spásu, nový vzťah s Bohom, ktorý prekonáva zlo a smrť a vedie k pravej radosťi, vychádzajúcej z vedomia Pánovej prítomnosti. On prichádza, aby osvietil našu púť, ktorá je často poznačená temnotou sebeckta. Môžeme sa zamyslieť na skutočnosťou, či sme si naozaj vedomí Pánovej prítomnosti medzi nami. On nie je vzdialeným Bohom, ale Bohom s nami, Bohom medzi nami, prebývajúcim v Najsvätejšej Eucharistii. Stojí pri nás v živovej Cirkvi a my sme byt'

nositeľmi Božej prítomnosti. Boh sa z nás raduje a my sa smieme tešiť. Boh jestvuje, je dobrý a blízky.

V druhom čítaní sv. Pavol pozýva kresťanov vo Filiipách, aby sa radovali v Pánovi. Môžeme sa tešiť? Prečo je to potrebné? Sv. Pavol odpovedá: „Pán je blízko“ (Flp 4,5). O niekoľko dní budeme sláviť Vianoce, sviatky príchodu Boha, ktorý sa stal dieťaťom, naším bratom, aby prebýval medzi nami a zdieľal náš ľudský údol. Z tejto blízkosti a prítomnosti sa máme radovať a snažiť sa stále viac porozumieť skutočnosti, že On je naozaj blízko. Tak nás prenikne Božia добрota a Kristova radosť. Pavol, v ďalšom zo svojich listov zdôrazňuje, že nás nič nemôže odlúčiť od Božej lásky prejavenej v Kristovi. Iba hriech nás od neho vzdaluje a je faktorom oddelenia, ktorý my sami vnášame do vzťahu s Pánom. Ale, i keď sa oddialíme, On nás neprestáva milovať a ostáva nám nablízku so svojim milosrdenstvom, s ochotou odpustiť a znovu nás prijať vo svojej láske. Preto sa nemáme báť, pokračuje sv. Pavol, pretože vždy môžeme Pánovi prednášať svoje žiadosti, potreby, starosti, „s modlitbou a prosbou“ (porov. v. 6). Toto je veľký dôvod pre radosť: vieme, že vždy sa môžeme modliť k Pánovi. On nás počuje, nie je Bohom vzdialeným, ale skutočne počúva, pozná nás. Vieme, že nikdy neodmietne naše modlitby, i keď neurobí hneď podľa našich predstáv, ale odpovie. A apoštol dodáva: „so vzdávaním vďaky“ (tamže). Radosť, ktorú nám Pán komunikuje, v nás má nájsť vďačnú lásku. Radosť je ozajstná len vtedy, keď uznávame jeho milosrdenstvo, keď sme pozorní voči prejavom jeho láskavosti, ak skutočne vnímame dobrotu Boha s nami a ďakujeme mu za všetko, čo denne dostávame. Ten, kto prijíma Pánove dary sebeckým spôsobom, pravú radosť nenájde. Kto však využíva príležitosti, aby ho pre jeho dary miloval s úprimnou vďačnosťou a ďalej odovzdával jeho lásku, ten má srdce plné naozajstnej radosti. Pamätajme na to!

Po oboch čítaniach pristúpme k evanjeliu. Vyzyva nás prijať Pána a pripraviť sa na jeho príchod

prehodnotením nášho spôsobu života. Rôznym osobám, ktoré sa pýtajú, čo majú robiť, aby boli pripravené na príchod Mesiáša (porov. Lk 3,10.12.14), Ján Krstiteľ odpovedá, že Boh nevyžaduje nič mimoriadne, okrem toho, aby každý žil podľa kritérií spolupatričnosti a spravodlivosti. Bez nich sa nemôžeme dobre pripraviť na stretnutie s Pánom. Pýtajme sa teda Pána, čo očakáva a podľa toho konajme. Pokúsme sa pochopiť, že nechce mimoriadne veci, ale obyčajný život v poctivosti a добрôte. Ján Krstiteľ tiež naznačuje, koho máme nasledovať s vernosťou a odvahou. Hovorí, že on nie je Mesiáš a potom dôrazne vyhlasuje: „Ja vás krstím vodou. No prichádza mocnejší ako som ja. Ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi“ (v.16). Tu je evidentná Jánova hlboká pokora, ktorou uznáva, že jeho poslaním je pripraviť cestu pre Ježiša. Slovom „ja vás krstím vodou“ vysvetľuje, že jeho činnosť má symbolický význam. On nemôže odstrániť a odpustiť hriechy. Krstiac vodou môže iba naznačiť, že je potrebné zmeniť život. Zároveň ohlasuje príchod „mocnejšieho“, ktorý „vás bude krstíť Duchom Svätým a ohňom“ (tamže). Ako sme počuli, tento veľký prorok používa silné metafory, ktorými vyzýva k obráteniu. Nechce nimi vyvolať strach; jeho zámerom je, aby podnietili ľudí k hlbšiemu prijatiu Božej lásky, ktorá jediná môže naozaj očistiť náš život. Boh sa stáva človekom, aby nám daroval nádej, ktorá je zároveň istotou. Ak ho nasledujeme, ak žijeme pravdivo náš kresťanský život, on nás pritiahne k sebe, privedie nás do spoločenstva s ním. V našom srdci bude pravá radosť a ozajstný pokoj i v ťažkostiach a vo chvíľach slabosti.

V ďalšej časti homílie sa Svätý Otec venoval histórii navštívenej farnosti a poďakovaniu kňazom a veriacim tejto farnosti.

„Drahí bratia a sestry, ako sme už povedali na začiatku tejto sv. omše, dnešná liturgia nás volá k radosi a obráteniu. Otvorme naše vnútro tomuto pozvaniu. Bežme v ústrety Pánovi, ktorý príde, nasledujúc a prosiac o príhovor sv. Patrika, veľkého evanjelizátora a Pannu Máriu, ktorá v tichu a modlitbe očakávala a pripravovala sa na narodenie Vykupiteľa. Amen!“ dodal na záver Svätý Otec.

Poludňajšie vystúpenie Benedikta XVI. na Námestí sv. Petra sa v dôsledku pastoračnej návštevy rímskej farnosti mierne oneskorilo. Neodradilo to však približne 40-tisíc ľudí, ktorí tam prišli, aby si vypočuli poludňajší príhovor Svätého Otca pred modlitbou Anjel Pána:

„Drahí bratia a sestry!

Evanjelium dnešnej Tretej adventnej nedele znovu predstavuje postavu Jána Krstiteľa, kým hovorí k ľudu, ktorý sa okolo neho zhromaždil pri rieke Jordán, aby sa dal pokrstiť. Keďže Ján ohnivými slovami vyzýva všetkých pripraviť sa na príchod Mesiáša, niektorí sa ho pýtajú: „Čo máme robiť?“ (Lk 3,10.12.14). Tieto dialógy sú veľmi zaujímavé a aktuálne.

Prvá odpoveď je určená zástupu vo všeobecnosti. Krstiteľ hovorí: „Kto má dvoje šiat, nech dá tomu, čo nemá nijaké, a kto má jedlo, nech urobí podobne!“ (v.11).

Tu vidíme isté kritérium spravodlivosti, oživované láskou. Spravodlivosť si vyžaduje prekonať rozdiely medzi tými, čo majú nadbytok a tými, ktorým chýbajú základné veci. Láska nás pobáda k pozornosti voči druhému a vychádza v ústrety jeho potrebám, namiesto toho, aby sme hľadali ospravedlnenia vlastných záujmov. Spravodlivosť a láska si neodporujú, sú rovnako dôležité a navzájom sa dopĺňajú. „Láska bude vždy potrebná aj v najspravodlivejšej spoločnosti“, pretože „vždy tu budú situácie materiálnej núdze, v ktorých je nevyhnutná pomoc formou konkrétnej lásky k blížnemu“ (Enc. Deus caritas est, 28).

Druhá Jánova odpoveď patrí niektorým mýtnikom, teda vyberačom rímskych daní. Už len preto boli mýtnici znevažovaní, ako i kvôli tomu, že svoje postavenie zneužívali na krádeže (porov. v.13). Ján Krstiteľ im neprikazuje zmeniť zamestnanie, ale nevyberať viac, ako je nariadené. Prorok v Božom mene nevyžaduje akési výnimočné gestá, ale predovšetkým čestné plnenie si vlastných povinností. Prvý krok k večnému životu vždy spočíva v zachovávaní prikázaní, v tomto prípade siedmeho: „Nepokradneš“ (porov. Ex 20,15).

Tretia odpoveď je adresovaná vojakom, ďalšej kategórii vlastníacej istú moc a preto pokúšanej zneužívať ju. Vojakom Ján hovorí: „Nikoho netrápte, nikomu nekrivdite a buďte spokojní so svojím žoldom!“ (v. 14). I tu obrátenie začína poctivosťou a rešpektovaním ostatných. Toto usmernenie platí pre všetkých, osobitne pre tých, ktorým je zverená väčšia zodpovednosť.

Ak sa celkovo zahľadíme na uvedené dialógy, osloví nás jasná konkrétnosť Jánových slov: Boh nás bude súdiť podľa našich skutkov, a preto našim správaním máme preukázať to, že nasledujeme jeho vôľu. Preto sú Jánove usmernenia neprestajne aktuálne. I v našom takom komplexnom svete by veci išli lepšie, keby sa všetci pridržali tohto návodu konania. Prosme Pána, aby nám, na príhovor Panny Márie, pomohol pripraviť sa na Vianoce tým, že budeme prinášať dobré ovocie obrátenia.“

Neobvyklý počet účastníkov tohto stretnutia bol daný tiež tým, že Svätý Otec práve na tretiu adventnú nedeľu žehná figúrky Ježiška, ktoré si k tomu deti z rímskych rodín so sebou prinášajú a ktoré potom doma na Štedrý deň vkladajú do svojím betlehemov, ktoré nechýba prakticky v žiadnej talianskej domácnosti. Deti čakali na Benedikta XVI. po svätej omši, ktorú pre nich a ich rodičov slávil v Bazilike sv. Petra kardinál Angelo Comastri.

Po hlavnom príhovore potom Benedikt XVI. obrátil pozornosť k ešte jednej blížiacej sa udalosti:

„Od 28. decembra do 2. januára sa bude v Ríme konať Európske stretnutie mládeže organizované komunitou Taizé. Ďakujem rodinám, ktoré v duchu tradičnej rímskej pohostinnosti ponúkli prístrešie týmto mladým ľuďom. A hoci žiadosti - vďaka Bohu - prevyšujú očakávania, opäť vyzývam farnosti, aby i ďalšie rodiny mohli úplne jednoducho urobiť túto krásnu skúsenosť kresťanského priateľstva.“

Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ/ foto RV

Benedikt XVI.: Božia sláva sa ukazuje v chudobe dieťaťa

Vatikán 19. decembra (RV) - Pravdou Vianoc je, že „zdanlivá bezmocnosť“ dieťaťa, „prekoná hlučnosť mocnosti sveta“. Uvidel Benedikt XVI. v Aule Pavla VI. počas 43. generálnej audiencie, poslednej v tomto roku, ktorú venoval zamysleniu nad Máriinou vierou počas jej života.

„Drahí bratia a sestry,

v adventnom období patrí výnimočné miesto Panne Márii ako tej, ktorá jedinečným spôsobom očakávala naplnenie Božích prisľubov, vo viere i vo svojom tele prijala Ježiša, Božieho Syna a bola úplne poslušná Božej vôli. Dnes by som sa rád nakrátko zamyslel nad Máriinou vierou - a začnem veľkým tajomstvom Zvestovania.

«Chaire kecharitomene, ho Kyrios meta sou», „Zdravas, milosti plná: Pán s tebou!“ (Lk, 1,28). Ako nám hovorí evanjelista svätý Lukáš, práve týmito slovami sa anjel obrátil na Máriu. Na prvý pohľad sa slovo „chaire“ – „zdravas, raduj sa“ zdá byť normálnym pozdravom, ktorý sa bežne používal v gréckom prostredí; keď však toto slovo čítame na pozadí biblickej tradície, nadobúda omnoho hlbší význam. Tento istý termín sa používa v gréckom preklade Starého zákona štyrikrát, a to vždy v zmysle radostného ohlasovania príchodu Mesiáša (por. Sof, 3,14; Joel 2,21; Zach 9,9; Nár 4,21). Anjelov pozdrav je teda pozvaním k radosti, k hlbkej radosti - ohlasuje koniec zármutku, ktorým svet trpí kvôli ohraničenosti života, kvôli utrpeniu, smrti a zlobe, kvôli temnote zla, ktorá akoby zatienovala svetlo Božej dobroty. Je to pozdrav, ktorý stojí na začiatku evanjelia, Dobrej zvesti.

Prečo je však Mária vyzvaná radovať sa takýmto spôsobom? Odpoveď nachádzame v druhej časti pozdravu: „Pán je s tebou.“ Aj v tomto prípade, aby sme správne pochopili zmysel slov, je potrebné obrátiť sa na Starý zákon. V knihe proroka Sofoniáša nachádzame takéto vyjadrenie: „Plesaj, dcéra Sionská... kráľom Izraela uprostred teba je Pán, tvoj Boh, spásonosný hrdina“ (Sof 3,14-17). V týchto slovách je dvojité prisľub dané Izraelu a dcére Sionskej: Boh príde ako Spasiteľ a bude bývať uprostred svojho ľudu, v lone, tak je napísané, v lone dcéry Sionskej. V dialógu medzi anjelom a Máriou sa uskutočňuje práve tento prisľub: Mária sa identifikuje s ľuďom, ktorý si Boh berie za svoju: je skutočne a osobne dcérou Sionskou; v nej sa naplňa očakávanie definitívneho príchodu Božieho; v nej prebýva živý Boh.

V anjelovom pozdrave je Mária nazvaná „plnou milosti“; v gréčtine má termín „milosť“, charis, rovnaký koreň ako slovo „radosť“. V tomto výraze je zároveň objasnený dôvod Máriinej radosti: radosť pochádza z milosti, teda zo spoločenstva s Bohom, zo živého spojenia s Ním, z toho, že sa človek stáva príbytkom Ducha Svätého, že sa necháva úplne formovať Božou činnosťou. Mária je Božím stvorením, ktoré jedinečným spôsobom otvorilo dvere svojmu Stvoriteľovi; vložila sa do jeho rúk celkom bezpodmienečne. Žije úplne zo vzťahu a vo vzťahu s Pánom; má postoj načúvania, je pozorná voči

znamenaniam, ktoré Boh dáva svojmu ľudu na ceste; má miesto v dejinách viery a dôvery v Božie prisľubenia – dôvery, ktorá je podstatnou súčasťou jej existencie. Slobodne sa podriaďuje prijatému slovu a Božej vôli v poslušnosti viery.

Evanjelista svätý Lukáš nám rozpráva o Zvestovaní Panne Márii prostredníctvom prirovnania k udalostiam, ktoré sa stali Abrahámovi. Tak, ako veľký patriarcha je otcom veriacich, keď odpovedal na Božie povolanie odísť z krajiny, v ktorej žil, od svojich istôt, aby začal putovanie do neznámej zeme, ktorá mu bola daná len v Božom prisľube, tak aj Mária vkladá plnú dôveru do slova, ktoré jej zvestuje Boží posol a stáva sa vzorom a matkou všetkých veriacich.

Rád by som zdôraznil ešte jeden dôležitý aspekt: otvorenie duše vo viere pre Boha a pre jeho činnosť obsahuje aj prvok neistoty. Vzťah ľudskej osoby s Bohom nezmazáva vzdialenosť, ktorá je medzi Stvoriteľom a stvorením, neruší to, o čom hovorí svätý Pavol vzhľadom na hĺbku Božej múdrosti: „Aké nepochopiteľné sú jeho súdy a nevyspytateľné jeho cesty!“ (Rim 11,33). Avšak práve ten, kto – tak ako Mária – sa celkom otvorí pre Boha, dokáže prijať Božiu vôľu, aj keď je tajomná, aj keď často nezodpovedá našej vlastnej vôli, ba je priam mečom, ktorý preniká našu dušu, ako to prorocky hovorí staručký Simeon Márii, v okamihu, keď prináša predstaviť Ježiša do chrámu (por. Lk 2, 35). Abrahámovo putovanie vo viere obsahuje okamih radosti z daru syna Izáka, ale aj okamih temnoty, keď musí vystúpiť na vrch Moria, aby uskutočnil paradoxnú požiadavku: Boh mu prikazuje, aby obetoval syna, ktorého mu práve daroval. Na vrchu mu však anjel hovorí: „Nevystieraj ruku na chlapca a neublížuj mu! Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a neušetril si svojho jediného syna kvôli mne“ (Gn 22, 12); Abrahámová úplná dôvera v Boha, ktorý je verný svojim prisľubeniam, sa nezlomí, ani keď sa Božie slová stávajú nejasnými a je ťažké, priam nemožné ich prijať. Takisto Mária: jej viera zažíva radosť v okamihu Zvestovania, avšak prechádza aj tmou ukrižovania Syna, aby mohla napokon zažiť svetlo Vzkriesenia.

Nebude tomu inak ani v prípade našej cesty viery: budú na nej okamihy svetla, ale stretne sa aj pasážami, na ktorých sa Boh bude zdať neprítomný, jeho ticho bude trápiť naše srdce a jeho vôľa sa nebude zhodovať s tou našou, s tým, čo by sme si my želali. Avšak, o čo viac sa otvoríme pre Boha a prijmemo dar viery, o čo viac doňho úplne vložíme svoju dôveru – ako Abrahám a ako Mária – o to viac nás on prostredníctvom svojej prítomnosti urobí schopnými prežívať každú situáciu nášho života v pokoji a v istote o jeho vernosti a láske. To si však vyžaduje vyjsť zo seba samých a zo svojich projektov, aby sa Božie Slovo stalo pre nás lampou, ktorá bude riadiť naše myšlienky aj skutky.

Rád by som sa ešte zastavil pri jednom aspekte, ktorý vystupuje z rozprávania o Ježišovom detstve, tak

ako ho podáva svätý Lukáš. Mária a Jozef nesú chlapca do Jeruzalema, do chrámu, aby ho ukázali a zasvätili Pánovi ako predpisoval Mojžišov zákon: „Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi“ (por. Lk 2,22-24). Toto gesto Svätej rodiny získava ešte hlbší zmysel, ak ho čítame vo svetle múdrosti dvanásťročného Ježiša, ktorého po troch dňoch hľadania nájdeme v chráme, kde diskutuje s učiteľmi. Keď sa ho Jozef a Mária znepokojení spytujú: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“ Ježiš odpovedá nezvyčajným spôsobom: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ (Lk 2,48-49) má byť teda v tom, čo je vlastné Otcovi, v Otcovom dome: Syn je v tomto dome a tam je skutočným Synom. Mária musí obnoviť hlbokú vieru, s ktorou povedala svoje „áno“ pri Zvestovaní; musí prijať to, že pravý a skutočný Ježišov Otec tu má prednosť; musí svojmu synovi, ktorého porodila, dať slobodu, aby mohol uskutočniť vlastné poslanie. Máriino „áno“ Božej vôli v poslušnosti viery sa opakuje počas celého jej života, až do najťažšieho momentu, do okamihu Ukrižovania.

Tvárou v tvár tomuto všetkému sa môžeme pýtať: ako Mária dokázala žiť takýmto spôsobom po boku svojho Syna - s tak silnou vierou, aj počas temných okamihov - bez toho, aby stratila úplnú dôveru v Božie skutky? Na pozadí tohto všetkého je Máriin postoj, ktorý prijala za svoj vzhladom na to, čo sa dialo v jej živote. Pri Zvestovaní je znepokojená slovami anjela – je to obava, ktorú človek zažíva z toho, čo Boh môže žiadať. Mária uvažuje, pýta sa na význam takéhoto pozdravu (por. Lk 1,29). Grécky termín, ktorý evanjelium používa na definovanie tohto „uvažovania“ je „dielogizeto“ – a pripomína koreň slova „diológ“. Znamená to, že Mária vstupuje do intímneho dialógu s Božím Slovom, ktoré

jej bolo ohlásené, neuvažuje nad ním len povrchno, ale sa zastavuje, necháva ho preniknúť do svojej mysle a do svojho srdca, aby pochopila, čo od nej Boh chce, aký je zmysel ohlásených slov. Ďalší náznak vnútorného postoja Márie k Božiemu konaniu nachádzame – ešte stále v evanjeliu svätého Lukáša – v okamihu Ježišovo narodenia, po klaňaní sa pastierov. Lukáš hovorí, že Mária „zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (Lk 2, 19). Mohli by sme povedať, že „držala“ vo svojom srdci a „dávala dohromady“ všetky udalosti, ktoré sa prihodili; uchovávala každú ich jednotlivú súčasť, každé slovo, každý skutok a porovnávala ich navzájom, vo vedomí, že všetko pochádza z Božej vôle. Mária sa nezastavuje pri prvom, povrchnom chápaní toho, čo sa deje v jej živote, ale dokáže sa pozeráť do hĺbky, necháva na seba pôsobiť udalosti, rozlišuje ich a premýšľa nad nimi - až získava také chápanie, aké môže sprostredkovať jedine viera. Hlboká pokora poslušnej Márie prijíma aj to, čomu v Božom konaní nerozumie: necháva, aby jej Boh otváral srdce a myseľ: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (Lk 1,45), volá jej príbuzná Alžbeta. A práve pre túto jej vieru ju všetky nasledujúce generácie budú volať požehnanou.

Drahi priatelia, slávnosť Narodenia Pána, ktorú budeme o chvíľu sláviť, nás pozýva k tomu, aby sme aj my zažili túto pokoru a poslušnosť viery. Božia sláva sa neukazuje v triumfe či v sile kráľa, nežiar v slávnom meste, vo výnimočnom paláci, ale býva v lone panny, odhaľuje sa v chudobe dieťaťa. Božia Všemohúcnosť aj v našom živote koná s veľkou silou pravdy a lásky, i keď táto sila neraz pôsobí v úplnom tichu. Viera nám hovorí, že zdanlivá bezmocnosť tohto Dieťaťa napokon porazí všetok hluk mocností tohto sveta. **Preložil: Martin Kramara**

Najväčší počet veriacich na generálnej audiencii v októbri

Vatikán 20. decembra (RV) - Takmer pol milióna ľudí sa počas roku 2012 zúčastnilo na stredajších generálnych audienciách na Námestí sv. Petra vo Vatikáne, v Aule Pavla VI. alebo na nádvorí apoštolského paláca v Cas-

tel Gandolfe. Najväčší počet veriacich, až 90-tisíc, bol zaznamenaný v októbri. Vatikánsky denník L'Osservatore Romano dnes o tom informoval na základe údajov, ktoré poskytla Prefektúra pápežského domu. **-mf-**

Benedikt XVI. schváli promulgovanie dekrétov nových svätých. Medzi ctihodnými je aj Pavol VI.

Vatikán 20. decembra (RV) - Benedikt XVI. autorizoval Kongregáciu pre kauzy svätých k promulgovaniu dekrétov, ktoré sa týkajú troch nových svätých. Medzi nimi Antonio Primaldo a viac ako 800 spoločníkov, ktorí boli zabíjajú z nenávisti k viere pri obliehaní talianskeho mesta Otranto Turkami v roku 1480; ďalej blahoslavená Laura od Svätej Kataríny Sienskej, za-

kladateľka misijnej kongregácie Nepoškvrnenej Panny Márie a blahoslavená Mária Guadalupe, spoluzakladateľka Služobníč svätej Margaréty a chudobných. Ďalšie dekréty sa týkajú 40 nových blahoslavených, z ktorých mnohí boli umučení počas občianskej vojny v Španielsku a 10 nových ctihodných, vrátane pápeža Pavla VI., ktorým boli uznané hrdinské čnosti. **-js-**

Benedikt XVI. prijal palestínskeho prezidenta Abbása

Vatikán 17. decembra (RV) - Benedikt XVI. prijal palestínskeho prezidenta Mahmúda Abbása. V Apoštolskom paláci vo Vatikáne sa následne stretol i s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom, sprevádzaným Mons. Dominiquem Mambertim, sekretárom pre vzťahy so štátmi.

Z komuniké Tlačového strediska Svätej stolice vyplýva, že sa stretnutie nieslo v srdečnej atmosfére. Obe strany sa vrátili k uzneseniu, ktorým Valné zhromaždenie OSN uznalo Palestínu za svoj nečlenský pozorovateľský štát. Veria, že táto iniciatíva by mohla podporiť záväzok medzinárodného spoločenstva, ktorým je spravodlivé a trvalé riešenie izraelsko-palestínskeho konfliktu. K takémuto výsledku však možno dospieť iba „v dobrej viere, rokováním medzi stranami a rešpektovaním práv všetkých“.

Vatikán a Palestína veria „v zmierenie a pokoj vo vojnovom sužovanom regióne“. Prezident Abbás, ktorý je zároveň predsedom Organizácie pre oslobodenie Palestíny, počas stretnutia nezabudol poukázať aj na prínos kresťanskej komunity v prospech spoločného dobra na palestínskych územiach a na celom Blízkom východe. Do Vatikáne pricestoval po svojej ceste v Turecku, kde poďakoval tamajším predstaviteľom za podporu pri hlasovaní OSN.

-mf-

Delegácia talianskych olympionikov u Svätého Otca

Vatikán 17. decembra (RV) - Benedikt XVI. prijal v Klementínskej sále vo Vatikáne na osobitnej audiencii delegáciu Talianskeho národného olympijského výboru. V úvode pozdravil olympionikov a paralympionikov - medailistov, ktorí úspešne reprezentovali Taliansko na posledných letných olympijských hrách v Londýne. Prezidentovi olympijského výboru Giovannimu Petruccimu Svätý Otec poďakoval za zdvorilé slová v úvode stretnutia, vyjadrené v mene prítomných 200 členov delegácie, medzi ktorými bol aj kaplán tzv. modrých don Mario Lusek. Popoludní sa, ako každý rok, zúčastnili na svätej omši športovcov, ktorú v rímskom kostole Panny Márie vo Vallicella slávil kardinál Gianfranco Ravasi, predseda Pápežskej rady pre kultúru.

„Každý šport, či už na úrovni amatérskej alebo vrcholovej, vyžaduje čestnosť v súperení, rešpekt voči telu, zmysel pre solidaritu a altruizmus, a potom aj radosť, zadosťučinenie a oslavu. To všetko predpokladá cestu autentického ľudského dozrievania

cez odriekanie, húževnatosť, trpezlivosť a nadovšetko pokoru, ak neprinesie potlesk, ale je len akýmsi tichým víťazstvom.“ Aby bol šport zmysluplný pre tých, ktorí ho praktizujú, musí byť vždy v službe osoby, zdôraznil Svätý Otec. V hre je potom nielen dodržiavanie pravidiel, ale vízia človeka. Človeka, ktorý robí šport, ale súčasne potrebuje vzdelávanie, spiritualitu a transcendentné hodnoty. Šport je skutočne výchovné a kultúrne dobro, ktoré umožňuje človeku spoznať seba samého a privádza ho k pochopeniu hlbokej hodnoty svojho života.

„Druhý vatikánsky koncil hovorí o športe v pastorálnej konštitúcii *Gaudium et spes* v rámci vzťahov medzi Cirkvou a moderným svetom a vkladá ho do oblasti kultúry, teda do kontextu, v ktorom sa zdôrazňujú schopnosti a danosti ľudského života a vzťahov. Koncil vyjadril povzbudenie, aby šport napomáhal k zveľaďovaniu schopností ducha, obohacoval ľudí o vzájomné poznanie, prispieval k udržiavaniu duševnej rovnováhy osobnosti, podpore bratských vzťahov medzi ľuďmi akéhokoľvek postavenia, národov a rás (porov. b. 61). Ide teda o kultúru športu založenú na prvenstve ľudskej osoby, o šport v službách človeka, nie o človeka v službách športu.“

Benedikt XVI. povzbudil športovcov, ale aj ich trénerov, aby boli „svedkami zdravého ľudstva“, spolupracovníkmi s rodinami a vzdelávacími inštitúciami pre formáciu mladých ľudí; aby boli majstrami športovania čestného a čistého. Úporné úsilie o dosiahnutie čo najlepších výsledkov „nemôže zviest’ na kratšiu cestu, ako v prípade doping“u“. Zdravý „duch tímu“ je stimulom, aby sa vyhlo takýmto slepým uličkám, ale aj pomohlo tým, ktorí uznajú chybu, cez odpustenie a prijatie. „Drahí priatelia, v tomto Roku viery by som rád zdôraznil, že šport môže viesť človeka aj k duchovnému zápaseniu, teda k snahe prežívať každý deň tak, aby víťazilo dobro nad zlom, pravda nad klamstvom, láska nad nenávisťou, a to predovšetkým v nás samých. Premýšľajte o záväzku novej evanjelizácie; aj svet športu môže byť považovaný za moderné Nádvorie hľadajúcich, je to cenná príležitosť na otvorené stretnutie veriacich i neveriacich, kde možno zažiť radosť zo snahy o konfrontáciu s ľuďmi rôznych kultúr, jazykov a náboženstiev.“

Svätý Otec ešte pripomenul postavu blahoslaveného Piera Giorgia Frassatiho, mladého muža, ktorý spájal v sebe vášeň pre šport – obzvlášť miloval lezenie na hory – so zanietením pre nasledovanie Božieho volania. Prítomných pozval, aby si prečítali životopis tohto blahoslaveného; spoznajú v ňom kresťana, ktorý miloval život, prírodu, ale aj svojich blízkych, najmä tých, ktorí sú v núdzi. Poprial im, aby zažili radosť z toho, že sa im podarí každý deň byť o niečo lepší v láske. „Toto si vyprosujeme ako darček tohtoročných Vianoc“, dodal pápež celkom na záver svojho príhovoru olympionikom a paralympionikom OH 2012 v Londýne.

-jak-

Blížkosť rodinám obetí po masakre v USA vyjadrili biskupi i Svätý Otec

USA 15. decembra (RV/TS ČBK) - V americkom štáte Connecticut zastrelil v piatok 14. septembra 2012 dvadsaťročný chlapec 26 ľudí a následne sám seba legálne držanou zbraňou svojej matky. Útoky previedol v dvoch triedach, väčšina obetí boli deti vo veku 5 až 10 rokov. Blížkosť rodinám obetí tragédie vyjadrili tamojší biskupi i Benedikt XVI. O „nezmyselnej tragédii“, ktorá sa dotkla mnohých ľudí a o úteche v modlitbách za podporu komunity „s mocou Ducha, ktorý víťazí nad násilím“ a „so silou odpustenia, nádeje a lásky, ktorá zmieruje“ hovorí v posolstve Svätý Otec. Podpísal ho vatikánsky štátny sekretár Tarcisio Bertone.

„Tragédia strelby v základnej škole Sandy Hook v americkom Newtone, štátu Connecticut, bolestne zasiahla srdce ľudí,“ vyhlásil kardinál Timothy Dolan, predseda Americkéj biskupskej konferencie. Vo svojom vyhlásení ďalej uvádza: „Tragédia nevinných ľudí, ktorí násilne zomreli otriasa naším pokojom. V tejto chvíli vyslovujeme podporu v modlitbe predovšetkým diecéze Bridgeport a jej komunite v Newtone, ktorá sa vyrovnáva s takmer neznesiteľným smútkom. Modlíme sa za pokoj a porozumenie so všetkými tými, ktorí sa vyrovnávajú s ranami, ktoré ich stretli a so smrťou svojich nádherných detí. Znovu zdvíhame svoj hlas proti kultúre násilia, ktorá sa rozšírila v našej krajine, a to predovšetkým v dobe, keď sa pripravujeme privítať Kráľa pokoja na Vianoce. Každý z nás je vyzývaný pracovať pre mier vo svojich domoch, na uliciach a na celom svete, a to viac než inokedy. V tieni strelby si budme vedomí toho, že Božia obetovaná láska nás neustále podporuje. Nech toto vedomie naplní i zranené srdcia tých, ktoré tak hlboko zasiahol tragický zážitok.“ **RV / TS ČBK**

Benedikt XVI. prijal darcov vianočného stromu

Vatikán 14. decembra (RV) - Kedykoľvek sa človek v dejinách pokúšal zhasiť Božie svetlo, nastali tragické obdobia poznamenané násilím. K tejto reflexii Svätého Otca priviedlo dnešné slávnostné rozsvietenie vianočného stromu na Námestí sv. Petra vo Vatikáne. Ešte predtým však Benedikt XVI. prijal delegáciu z juhotalianskeho kraja Molise. Z tamojšej horskej dedinky Pescopennatoro, kde dnes žije necelých štyristo obyvateľov, totiž 24-metrový biely smrek pochádza. Svätý Otec pripomenul hlbokú vieru a zbožnosť obyvateľov chudobného a veľakrát skúšaného regiónu, ktoré sa prejavili v miestnych umeleckých a kultúrnych tradíciách. Čerpajte z tohto

bohatstva a ďalej ho rozvíjajte v trvalej vernosti kresťanstvu, vyzýval Svätý Otec.

„Pán sa podľa slávnej predpovede proroka Izaiáša objavil ako veľké svetlo pre ľud, ktorý chodil v tmách (Por. Iz 9, 1). Boh sa stal človekom a prišiel medzi nás, aby rozptýlil temnotu hriechu a viny a zahrnul ľudstvo svojím božským svetlom. Toto najvyššie svetlo, ktorého je vianočný strom symbolom a spomienkou, v priebehu storočí nestratilo nič zo svojej intenzity. Stále žiari a osvecuje každého človeka, ktorý prichádza na svet. Najmä nám však svieti vtedy, keď prechádzame momentmi neistoty a ťažkostí,“ povedal Benedikt XVI.

Pokračoval, že pokiaľ sa ľudia snažili toto svetlo uhasiť a nahradiť klamnými a podvodnými trblietkami, vždy to znamenalo násilie a tragédiu. História obce, ktorá tento rok strom darovala, to môže dosvedčiť. Počas druhej svetovej vojny bola kompletne vypálená nacistami, farský kostol sv. Bartolomeja, pôvodne zo 17. storočia, bol od základov vystavaný v 50-tych rokoch minulého storočia.

„Ak sa snažíme vymazať Božie meno zo stránok dejín, výsledkom je pokrivený zápis, v ktorom i tie najkrajšie a najušľachtilejšie slová strácajú svoj pravý zmysel. Pokiaľ nie sú pojmy „sloboda“, „spoločné dobro“, „spravodlivosť“ pevne zakotvené v Bohu a v jeho láske - toho Boha, ktorý ukázal svoju tvár v Ježišovi Kristovi - zostávajú veľmi často v moci ľudských záujmov a strácajú spojitost s nárokom pravdy a občianskej zodpovednosti,“ povedal Svätý Otec pri audiencii pre delegáciu z kraja Molise.

Rozsvietenie vianočného stromu sa konalo popoludní za prítomnosti predstaviteľov Mestského štátu Vatikán, biskupa a regionálnej správy. **Zdroj: RV CZ**

Svätý Otec deťom: „Kto hľadá Boha, nájde život, lásku, radosť a pokoj“

Vatikán 20. decembra (RV) - Ľudia si často myslia, že sami dokážu nájsť život, radosť, lásku a pokoj. Ale v skutočnosti tie môže darovať iba Boh. Týmito slovami by sa mohol zhrnúť obsah príhovoru Benedikta XVI. k deťom z talianskej organizácie Azione Cattolica, ktorí ho tesne pred Vianocami, prišli pozdraviť do Vatikánu. Svätý Otec hovoril o človeku, ktorý hľadá život a radosť, teda hľadá Boha, ktorý je skutočným pôvodcom tej radosť, ktorá nie je chvíľková, ale pretrváva po celý život, hľadá Ježiša: „Pamätajte si, drahí priatelia: čím viac sa ho budete snažiť spoznať a rozprávať sa s ním, tým viac vo svojich srdciach pocítite, že ste šťastní a budete schopní prekonať malé sklamaná, ktoré sa v priebehu roka objavajú“.

Ako hovorí Svätý Otec, človek hľadá lásku, ale nájde ju jedine v Bohu. Nedá sa žiť osamote, uzavretí do seba samých: „Všetci potrebujeme cítiť, že nás niekto má rád,

že je tu niekto, kto si nás cení. Cítiť, že sme milovaní je pre život niečo nevyhnutné. Ale je tiež dôležité, aby sme aj my vedeli milovať iných, aby sme dokázali iným robiť život krajším. Hovorím aj o vašich rovesníkoch, ktorí prežívajú ťažké chvíle. Ježiš nám svojim životom ukázal, že Boh miluje všetkých bez rozdielu a chce, aby všetci žili šťastne.“

Svätý Otec v tejto súvislosti pripomenul aktivity organizácie, ktoré boli tento rok zamerané na pomoc deťom z ulice v Egypte. Nakoniec zdôraznil, že človek hľadá pokoj, „ktorý tak veľmi potrebuje celý svet“: „Ľudia si často myslia, že sami môžu vytvoriť pokoj. Je však dôležité uvedomiť si, že jedine Boh nám môže darovať nepomíňajúci a pravý pokoj. Ak ho dokážeme počúvať, ak mu necháme priestor v našom živote, Boh odstráni egoizmus, ktorý oslabuje vzťahy medzi ľuďmi a národmi. Dokáže urobiť, že aj zatvrdilé srdce bude túžiť po zmierení, odpustení a po pokoji.“

Kto hľadá Pôvodcu života, radosti, lásky a pokoja – uzatvoril svoj príhovor Benedikt XVI. – objaví, že ten Pôvodca nie je od neho ďaleko, „práve, že je veľmi blízko: je Boh, ktorý sa stal v Ježišovi dieťaťom!“ -js-

Svätý Otec v úvodníku pre anglický denník Financial Times

Vatikán 20. decembra (RV) - Denník Financial Times dnes uverejnil článok Benedikta XVI. s názvom Čas pre kresťanov angažovať sa vo svete. Svätý Otec už v minulosti pozitívne reagoval na žiadosti tohto typu, ako napríklad v prípade stanice BBC, či talianskej stanice RAI. Tento rok vyhovel redakcii britského ekonomického periodika, ktorý začal v Londýne vychádzať už v roku 1888.

„Dajte cisárovi, čo je cisárovo a Bohu, čo je Božie“, z týchto Ježišových slov vychádza pápež vo svojom úvodníku venovanému téme Vianoc. Ide podľa neho o varovanie pred „politizáciou náboženstva, zbožštením dočasných mocností, ako aj neúnavnou snahou o zbohatnutie“. Práve Ježišove pokorné narodenie je udalosťou, ktorá vedie k zamysleniu sa nad prioritami a hodnotami, a to práve na konci roka, počas ktorého museli mnohí ľudia čeliť ekonomickým problémom. Benedikt XVI. odporúča časté čítanie evanjelia, ako inšpirácie pre každodenný život kresťanov. Zároveň varuje: „Kresťania by nemali unikať zo sveta, naopak, mali by sa do neho zapájať.“ Na mysl má aj angažovanosť sa v politike a ekonómii, ktorá by „mala prekonať všetky formy ideológie“. To, že sa kresťania odmietajú klaňať falošným Bohom našej doby je podľa neho znakom oslobodenia sa od pút ideológie a motiváciou v podobe vznešenej vízie ľudského osudu. Kresťania „bojujú proti chudobe, pretože si uvedomujú najvyššiu dôstojnosť každej

ľudskej bytosti stvorenej na Boží obraz a určenej k večnému životu“, píše Svätý Otec. Angažujú sa v prospech spravodlivého rozdelenia zdrojov na zemi, v presvedčení, že ako správcovia Božieho stvorenia majú povinnosť starať sa o „najsľabšie a najzraniteľnejšie“. Veľkorysosť a láska „sú cestou k plnosti života“ a to naznačuje aj ich úlohu podporovať pokoj a spravodlivosť pre všetkých.

Pápež v závere svojho článku poukazuje na to, že narodenie Ježiša je vlastne „koniec starého poriadku“. Nastal čas „nového kráľa, ktorý nedôveruje sile zbraní, ale sile lásky“. Z jaslí znejú jeho vianočné pranie: Kristus „nás vyzýva, aby sme žili ako obyvatelia jeho nebeského kráľovstva, kráľovstva, v ktorom môže každý človek dobrej vôle pomôcť pri jeho budovaní na zemi“, píše Benedikt XVI. -mf-

Prefektúra pre ekonomické záležitosti bude mať nové stanovy

Vatikán 19. decembra (RV) - Prefektúra pre ekonomické záležitosti Svätej stolice bude mať nové stanovy. Vo Vatikáne ich v pondelok prezentoval vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. Pri predstavení okrem iného povedal, že majetok spravovaný vatikánskymi subjektmi je v službe univerzálneho poslania Cirkvi a dnes je mimoriadne potrebné úsilie o výraznú korektnosť a administratívnu transparentnosť. Toto sú dve z hlavných myšlienok kardinála Bertoneho.

Kardinál Bertone pripomenul, že to bol už Pavol VI., ktorý chcel, aby v ním reformovanej Rímskej kúrii bol úrad zodpovedný za riadenie ekonomických záležitostí Svätej stolice. Úrad mal plniť konkrétne úlohy - poznať, kontrolovať a koordinovať všetky investície a obchodné transakcie Svätej stolice. Už za pápeža Pavla VI. bola potrebná modernizácia so základným cieľom zabezpečiť v Cirkvi podstatný aspekt jej vlastnej existencie, teda ekonomickú sebestačnosť. Navyše, ako povedal kardinál Bertone, Cirkve sa vždy snažila, aby uvážene a čisto spravovala pomínuteľné dobrá v súvislosti s vykonávaním svojho poslania, teda Božieho kultu, diel apoštolátu a charity.

Nové smernice, promulgované vo februári 2012, prichádzajú podľa vatikánskeho štátneho sekretára v období, v ktorom sa Svätá stolica rozhodla prispôbiť „medzinárodným štandardom pre finančné kontroly“. „Požiadavka transparentnosti ekonomických a finančných aktivít Svätej stolice a štátu Vatikán vyžaduje úsilie o stále výraznejšiu korektnosť jednotlivých vlád v spravovaní majetku a hospodárskej činnosti.“ Nakoniec kardinál Bertone poukázal na krízu, ktorá zasiahla celý svet, aj Svätú stolicu, a teda všetci musia rásť v povedomí potreby podporovať nielen poslanie Cirkvi a Svätej stolice, ale aj ich dôveryhodnosť. -jak-

Komunita anglikánskych sestier do spoločenstva s Katolíckou cirkvou

Veľká Británia 18. decembra (RV CZ) - V januári budúceho roka vstúpi jedenásť rehoľníčok anglikánskej komunity Svätej Márie Panny so sídlom vo Wantage do plného spoločenstva s Katolíckou cirkvou. Sestry vrátane svojej predstavenej budú prijaté do Personálneho ordinariátu Našej Pani z Walsinghamu ustanoveného apoštolskej konštitúcie Benedikta XVI. Anglicanorum coetibus pred dvomi rokmi. Pripojí sa k nim sestra Carolyne Josephová, ktorá do katolíckeho ordinariátu prešla pred rokom. Zoskupenie rehoľníčok vytvorí v rámci ordinariátu verejnú asociáciu veriacich, ktorá sa bude nazývať „Sestry bl. Panny Márie“ a bude ďalej pokračovať životom modlitby a kontemplácie.

Najvyšší predstavený ordinariátu pre bývalých anglikánov o. Keith Newton vyhlásil, že pôvodná komunita sestier vo Wantage bola centrom rehoľného života v anglikánskej cirkvi už od polovice 19. storočia. Rehoľníčky pracovali najmä v prospech sociálne marginalizovaných nielen vo Veľkej Británii, ale i v Indii a Južnej Afrike. Sestry sa vždy modlili za jednotu kresťanov - sme vďační za ich vieru a odvahu, dodal bývalý anglikánsky biskup. Predstavená rehoľnej komunity Matka Winsome označila ponuku Benedikta XVI. k vstupu do katolíckeho ordinariátu ako prorocké gesto, ktoré privádza k šťastnému koncu modlitby celých generácii anglikánov a katolíkov. Zároveň potvrdila, že rehoľníčky si uchovávajú mnohé zo svojich tradícií, najmä chorálny spev. RV CZ

Premiér Netanyahu odsúdil výčiny vandalov na kláštor

Izrael 14. decembra (RV) - Veľvyslanectvo Izraela pri Svätej stolici hlboko odsúdilo utorkové výčiny vandalov, ktorí v Údolí sv. Kríža v Jeruzaleme poškodili tamojší kláštor. Ako uvádzajú izraelské médiá, jeho múry popísali nenávisťnými sloganmi voči Ježišovi Kristovi v hebrejskom jazyku. Na niektorých autách zaparkovaných v jeho blízkosti sa našli nadpisy typu „požehnanú Chanuku“. Ide o židovskú slávnosť svetiel, ktorá tento rok pripadá na 21. decembra a potrvá osem dní.

Vo vyhlásení sa ďalej uvádza, že veľvyslanectvo „odsudzuje takéto správanie, ktoré je v absolútnom protiklade s hodnotami a tradíciami Izraela“. Vyjadrenie zo strany diplomacie prišlo súčasne s vyhlásením izraelského premiéra Benjamina Netanyahua, ktorý vyjadril „rozhorčenie nad násilnými činmi“. Ako uviedol „židovské hodnoty, ku ktorým sme boli vedení a ku

ktorým vedíme aj naše deti, úplne odmietajú takýto druh správania“. Prislúbil, že sloboda vyznania pre všetky náboženstva bude v Izraeli aj naďalej zachovaná a vandali budú postavení pred súd. -mf-

Náboženský sociológ: Kresťanstvo zažíva rozmach

Hamburg 14. decembra (KAP) - Náboženský sociológ Hans Joas, vyučujúci v USA, tvrdí, že kresťanstvo je v celosvetovom meradle na vzostupe. Vývoj kresťanstva ukazuje, zdôraznil Joas v aktuálnom vydaní hamburského magazínu „Zeit Wissen“, že v súčasnosti, z globálneho pohľadu, prežívame jednu z najväčších expanzívnych fáz svojej histórie. „V štátoch ako sú Čína či Južná Kórea, ale tiež v Afrike prudko narastá počet kresťanov, objasnil profesor University of Chicago. Toto mnohí v Európe neberú na vedomie. Podľa aktuálneho vývoja sa zdá, že ide o úpadok. Vedec uviedol, že spoločnosť je stabilnou aj bez náboženstva. Poukazujú na to sekulárne krajiny ako je Švédsko. **KAP, Preložila: Ľubica Hricová**

Írska vláda plánuje transformáciu niektorých katolíckych škôl

Dublin 14. decembra (KAP) - Írska vláda plánuje transformáciu niektorých katolíckych škôl na multikonfesionálne zariadenia. Podnetom sa stal podľa írskych médií prieskum v piatich obciach, kde sú výhradne katolícke školy. Až 37 až 50% opýtaných rodičov sa vyjadrilo za viac slobody pri voľbe prevádzkovateľa školy. Írsky minister školstva Ruairi Quinn zhodnotil tieto údaje ako znak vyjadrujúci želanie väčšej rozmanitosti v školstve. Podľa tlače vyzval Cirkev, aby v priebehu troch mesiacov označila školy, ktoré by mohla prevziať multikonfesionálna organizácia „Educate Together“.

Prieskum si vyžiadala vláda, aby zistila, aká je potreba nekatolíckych škôl. V Írsku prevádzkuje Katolícka cirkev vyše 90% základných škôl. V krátkom čase by mali prebehnúť po celej krajine podobné ankety.

Predseda skupiny „Catholic Schools Partnership“ Michael Drumm kritizoval plány vlády. V jednej zo správ denníka „Irish Examiner“ poukazuje na zúžený výber opýtaných. Je zrejmé, že je veľká potreba katolíckych škôl. „Je však tiež jasné, že musíme zmeniť systém, aby sme boli spravodliví voči menšine rodičov, ktorí si želajú inú formu školy.“

KAP, Preložila: Ľubica Hricová

Sociológ Introvigne o odstraňovaní vianočných symbolov v Caorse

Taliansko 18. decembra (RV CZ) - V päťtisícovej obci Caorso na severe Talianska (provincia Piacenza) sa riaditeľka niekoľko združených základných škôl rozhodla, že zo všetkých budov odstráni jasličky a ďalšie náboženské symboly. Chcela totiž dať zelenú multikulturalizmu. O prípade, kráčajúcom po stopách bruselskej mestskej správy, hovoril pre Vatikánsky rozhlas sociológ Massimo Introvigne.

„Opäť nám pred očami povstáva ľudská pochabosť, ktorá sa často ani nezaujíma o základné fakty. K tejto problematike sa musím vyjadrovať každý rok. Obmedzím sa však iba na svoj kraj - severotaliansky Piemont - môžem uviesť hneď dva nedávne príklady. V jednej základnej škole nahradili slovo Vianoce termínom Sviatok svetla, bez toho, aby si uvedomili, že tu existuje precedens, ktorý spadá do obdobia nacistického Nemecka. Ďalšie školské zariadenie zrušilo Vianoce s poukazaním na čínskych spolužiakov. Až potom si všimli, že z tých niekoľko málo prítomných čínskych detí boli všetci kresťania,“ upozorňuje zástupca Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe pre otázky rasizmu a diskriminácie kresťanov. Nedomnieva sa pritom, že odstránenie vianočných symbolov v prospech univerzálnych tém priateľstva a bratstva by svedčilo o zdravom poňatí laicizmu.

„Myslím, že ľudia prichádzajúci s podobnými návrhmi by si mali opäť prečítať verdikt Európskeho súdu pre ľudské práva v kauze Lautsi, ktorá sa týkala umiestnenia krížov v základných štátnych školách. Štrasburský súd jasne povedal, že, či sa nám to páči alebo nie, krajina ako Taliansko je veľmi silne poznamenaná kresťanskou kultúrou. A práve odkaz k Ježišovi Kristovi hovorí i k nekresťanom o univerzálnych otázkach - láske ku všetkým ľuďom, obeť života a úcte ku každému človeku.“

Nekatolícki prístupovalci pritom diskrimináciu často nepocitujú tak osobne ako radikálne laicistické zoskupenia, dodáva Introvigne a dokladá svoje tvrdenie ďalšou konkrétnou epizódou: „Pred pár rokmi, keď niektoré milánske školy rozhodli o vyhodení jasličiek a odstraňovali z vianočných želaní zmienu o Kristovom narodení z domnejšej úcty k moslimským spolužiakom, som išiel do islamskej školy. A priamo nad vstupom visel výrazný nápis: Radostné vianoce. Myslím teda, že by sme mali opustiť ideológiu a vrátiť sa k zdravému rozumu. Pre nás Talianov - a Európanov všeobecne - sú Vianoce, Veľká noc a všetky odkazy k Ježišovi Kristovi nositeľmi univerzálného posolstva, ktorá sa prelína našou literatúrou, umením a dejinami. Toto posolstvo apeluje na najvyšší a najušľachtilejší ľudské

hodnoty a ako také ho vždy zdieľali a naďalej zdieľajú tiež mnohí neveriaci,“ uzatvára taliansky sociológ Introvigne. **Zdroj: RV CZ/Jana Gruberová**

Nový patriarcha gréckeho pravoslávneho patriarchátu Antiochie

Libanon 19. decembra (RV) - Nový patriarchom Antiochie a Blízkeho východu sa stal Ján X. Rozhodla o tom v pondelok posvätná Synoda Antiochijského pravoslávneho patriarchátu. Tvorilo ju 20 arcibiskupov, ktorí sa zišli v libanonskom kláštore Panny Márie v Balamande. Ján X. nahradí patriarchu Ignáca IV. Hazima, ktorý zomrel pred dvoma týždňami vo veku 92 rokov.

„Je veľa toho, čo je potrebné urobiť v prospech mladých a univerzít,“ povedal nový patriarcha vo svojom prvom prejave. Obrátil sa v ňom aj na „bratov moslimov“, s ktorými – ako povedal – „zdieľame rovnaký osud a pracujeme spoločne“. Zdôraznil, že „kresťania v Sýrii zostanú, pretože je to ich krajina“. „Naša krajina znáša obdobie veľkých útrap, ale zostaneme tu,“ dodal nový patriarcha Antiochie a Blízkeho východu.

Ján X. sa narodil v roku 1955 v meste Latakia v Sýrii. Ako informuje portál Pravoslávnej cirkvi na Slovensku, v roku 1978 ukončil teologické štúdiá na Teologickej fakulte Balamandskej univerzity v Libanone. V roku 1979 bol vysvätený za diakona a v roku 1983 za kňaza. V štúdiu pokračoval na Aristotelovej univerzite v Solúne (Grécko), kde obhájil doktorát. V Solúne študoval aj byzantskú cirkevnú hudbu. Medzi rokmi 1981 až 2008 bol profesorom Teologickej univerzity v Balamande. V roku 2008 bol zvolený za metropolitu západnej a strednej Európy Antiochijského patriarchátu so sídlom v Paríži.

Grécky pravoslávny patriarchát Antiochie a celého Východu je jednou zo 14 autokefálnych miestnych cirkví, jedným zo štyroch starobylých patriarchátov všeobecnej Cirkvi. Podľa tradície bola založená sv. apoštolmi Petrom a Pavlom okolo roku 37 po Kristovi. Od roku 451 je nazývaná patriarchátom. Z Antiochijskej cirkvi vzišli také významné osobnosti ako sv. Ján Zlatousta, konštantínopolský patriarcha, ctih. Ján Damašký, ctih. Hilarion Veľký a mnohí ďalší.

Jurisdikcia Antiochijského patriarchátu zahŕňa Sýriu, Libanon, Irak, Kuvajt a eparchie v Európe, severnej a južnej Amerike, Austrálii. Nakoľko väčšina veriacich je arabskej národnosti, hlavným liturgickým jazykom cirkvi je arabčina, v diaspore často kombinovaná s miestnymi jazykmi. Patriarcha Ján X. sa ujíma vedenia gréckej pravoslávnej cirkvi, s počtom členov 1,8 miliónov, v ťažkom období občianskej vojny v Sýrii. Sídlo patriarchátu sa nachádza v Damasku.

-jak-

Stanovisko biskupov k súčasnej situácii Katolíckej cirkvi na Slovensku

Bratislava 18. decembra (TK KBS) - Katolícka cirkev na Slovensku prežíva v poslednom období bolestnú situáciu. Srdcia mnohých sú rozrušené a naplnené neistotou. Preto my, biskupi, členovia KBS, vedení túžbou naplniť poslanie duchovných otcov, zodpovedných za jednotu Cirkvi, obraciame sa na všetkých veriacich s týmto stanoviskom:

So všetkou vážnosťou opätovne zdôrazňujeme, že plne rešpektujeme a prijímame rozhodnutie o odvolaní Mons. Róberta Bezáka. Svätý Otec urobil toto rozhodnutie osobne, po dôkladnom zvážení a potom, čo Mons. Bezák odmietol prijať jeho výzvu, aby sa vzdal úradu Trnavského arcibiskupa, čím porušil prísahu vernosti a poslušnosti voči nemu.

Okrem iného sa na verejnosti objavila pochybnosť o postoji slovenských biskupov k zachovávaní zákonov SR pri spravovaní majetku. Chceme vás uistiť, že plne rešpektujeme zákony SR a preto dbáme o riadne spravovanie majetkov Cirkvi. Stále sme boli a v prípade potreby sme ochotní poskytnúť kompetentným orgánom súčinnosť pri objasnení hospodárenia ktorejkoľvek cirkevnej právnickej osoby.

Sme vďační za podporu všetkým veriacim, ktorí nám vyjadrujú svoju dôveru.

Pozývame aj ostatných, aby prijali rozhodnutie Svätého Otca. Modlime sa za Svätého Otca, za Cirkev na Slovensku a spoločne doprevádzajme modlitbou aj Mons. Róberta Bezáka.

O pár dní budeme sláviť vianočné sviatky. Boh k nám prichádza, stal sa človekom a narodil sa v Betleheme, aby nám týmto jedinečným spôsobom vyjadril svoju blízkosť a poskytol záchranu z biedy našich hriechov. Dúfame, že s Božou pomocou budeme vedieť upriamiť pozornosť na jeho lásku a mať z nej opravdivú hlbokú radosť a pokoj.

Biskupi Slovenska, členovia KBS

Zverejnený návrh na zabezpečenie osláv príchodu vierozvestcov

Bratislava 19. decembra (TK KBS) - Ministerstvo kultúry SR zverejnilo do medzirezortného pripomienkového konania návrh na organizačné a finančné zabezpečenie osláv 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie. Pracovná skupina, ktorá má vypracovať obsah, organizáciu a financovanie osláv, navrhla tri kategórie podujatí - štátno-

reprezentačného charakteru, akcie veľkého významu a ostatné - regionálne a miestne podujatia. Verejnosť môže materiál pripomenkovať do 3. januára 2013.

Zo štátneho rozpočtu budú hrazené akcie, na ktorých sa zúčastnia čelní predstavitelia štátu, diplomati a ďalší zahraniční hostia. Vyčlenených pre tento účel je vyše 164-tisíc eur. Sú v nich prípravy Cyrilo-metodskej národnej púte v Nitre, Evanjelických spomienkových služieb Božích na hrade Branč (obe 5. júla 2013), slávnosti sv. Cyrila a Metoda na Devíne (6. alebo 7. júla 2013), spoločné zasadnutie Národnej rady SR a vlády SR (júl 2013) a slávnostné uvedenie diela Cyril a Metod - Slovenské oratórium v Slovenskom národnom divadle v Bratislave (14. decembra 2013). Na príprave sa podieľajú viacerí partneri.

Návrh vychádza z porady, ktorá sa konala začiatkom júna v Prezidentskom paláci v Bratislave. Predmetom stretnutia bola porada o organizačnom, vecnom, obsahovom, protokolárnom a liturgickom zabezpečení celoštátnych osláv 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie, ktoré by sa mali konať pod záštitou prezidenta Slovenskej republiky,“ píše sa v materiáli, ktorý predložilo Ministerstvo kultúry SR do medzirezortného pripomienkového konania. **MK SR**

Biskup Haľko v Bruseli na pastoračnej návšteve SKM

Brusel 17. decembra (TK KBS) - V nedeľu 16. decembra 2012 navštívil Slovenskú katolícku misiu v Bruseli bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko, predseda Rady KBS pre Slovákov v zahraničí. Počas svätej omše povzbudil komunitu Slovákov a Čechov k budovaniu „živého betlehema“, ktorý nie je štylizovaný, ale zložený z tých veriacich, ktorí smelo očakávajú Krista. Na záver omše poďakovali veriaci dp. Ľubomírovi Fabčínovi za jeho pastoračné vedenie misie od jej založenia v septembri 2005 až doteraz. Biskup Haľko zároveň uviedol nového správcu misie, dp. Jaroslava Hanzlíka, do jeho služby, za prítomnosti miestneho biskupa Jeana Kockerolsa.

Po skončení svätej omše sa Mons. Haľko zúčastnil na celodennom podujatí Vianoce predo dvermi, počas ktorého vystúpili české a slovenské deti so svojimi kolegami. Ako hostia sa predstavili členovia folklórnej skupiny Lubena a Braňo Valko a africký spevácky zbor African Joys. Počas podujatia sa podávala kapustnica, lokše a orechové šúľance, na občerstvenie bola pripravená medovina a varené víno.

Výťažok z podujatia bude použitý na charitatívnu zbierku Dobrá novina. **Jaroslav Hanzlík**

Prezidentovi SR Ivanovi Gašparovičovi priniesli skauti Betlehenské svetlo

Bratislava 15. decembra (TK KBS) - Prezident SR Ivan Gašparovič prijal v Prezidentskom paláci zástupcov Slovenského skautingu a ako prvý na Slovensku prevzal od nich Betlehenské svetlo, ktoré je posolstvom jednoty, lásky a mieru. Aj tento rok slovenské skautky a skauti rozviezli Betlehenské, plamienok odpálený v Bazilike Narodenia Pána v Svätej zemi, po celej krajine. Táto predvianočná tradícia – symbol šírenia ľudskej lásky, porozumenia a nádeje – má na Slovensku už 23-ročnú tradíciu.

„Sme radi, že Vám môžeme odovzdať svetlo z Betlehema, ako symbol pokoja a dobra medzi ľuďmi. Veríme, že toto svetlo sa každý rok dostane k niekomu, kto o ňom ešte nevie, kto ho prijme a kto potom šíri dobro a pokoj,“ povedal Ľubomír Ondrušek, náčelník Slovenského skautingu. Slovenský prezident ocenil túto novú tradíciu, ktorou skauti roznášajú nádej a dobrú vôľu. „Toto svetlo nám má pripomínať, že sa máme mať radi, navzájom si pomáhať a rešpektovať sa. Som rád, že Betlehenské svetlo je na Slovensku, vo Svite ho odovzdáte ďalej, za naše hranice, svojim poľským priateľom,“ zdôraznil Ivan Gašparovič. Svetlo bude putovať cez celé Poľsko ďalej cez pobaltské krajiny do Ruska až na ďalekú Sibír.

Rakúski skauti odovzdali Betlehenské svetlo zástupcom Slovenského skautingu a ďalších organizácií z dvoch desiatok susedných štátov na slávnostnej ceremónii v sobotu 15. decembra 2012 v kostole katolíckej farnosti „Altlerchenfeld“ vo Viedni. Nasledujúci deň Náčelníctvo SLSK a skauti z Podtatranskej a Východoslovenskej skautskej oblasti odovzdajú Svetlo slovenskej verejnosti a poľským harcerom. Odovzdanie sa uskutoční na slovenskej strane v Kostole sv. Jozefa vo Svite.

„Je fascinujúce sledovať ako sa tento malý plamienok v týchto chvíľach odpaľovaním zo sviečky na sviečku začína šíriť po celom Slovensku. Nasledujúce dni dovezieme Svetlo z Betlehema do viac ako tristo miest a obcí, kde tento symbol ľudskej lásky, porozumenia, mieru a vianočnej pohody rozžiari naše srdcia a všetky príbytky kam si ho priniesieme,“ povedal Marián Suvák, koordinátor betlehemskej akcie za Slovenský skauting.

V sobotu 22. decembra ho doručia do 300 miest a obcí, od Kútov na západe až po Čiernu nad Tisou na východe republiky. Postupne tak na celom území Slovenska budú v jednotlivých mestách zažíhať svetielka ako články reťaze, aby krátko pred polnocou vytvorili Reťaz svetla a symbolicky tak spojili celé Slovensko.

V nedeľu 16. decembra odovzdali skauti Betlehenské svetlo počas svätej omše v Konkatedrále sv. Mikuláša v Prešove. Arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober zároveň požehnal a rozposlal koledníkov Dobrej noviny. (na snímke)

Už po 19. krát, zažiarí plamienok aj na najvyššie položenom pracovisku – v Observatóriu SAV na Lomnickom štíte. Stane sa tak 23. decembra.

prezident.sk/ Marián Suvák
snímka Jakub Halčák

Arcibiskup Ján Babjak SJ zavítal do obce Ľubica

Ľubica 17. decembra (TK KBS) - V nedeľu 9. decembra do obce Ľubica zavítal prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ. Na pozvanie obecného zástupiteľstva a starostu obce Petra Repčáka navštívil túto podtatranskú obec, v ktorej pôsobil ako farár gréckokatolíckej farnosti v rokoch 1984 – 1989. Mnohým Ľubičanom, nielen gréckokatolíkom je známy, čo vyjadril aj vo svojich slovách: „Prišiel som domov!“

Návšteva sa začala posviackou ikonostasu a archijerejskou svätou liturgiou. Po jej skončení a poďakovaní kyticou kvetov sa prítomní na čele s otcom arcibiskupom a metropolitom Jánom presunuli do Hospicu sv. Alžbety. Odtiaľ viedol sprievod k blízke mu novému mostu toho istého názvu – Most sv. Alžbety. Po úvodnom speve sestier Uhlárových a príhovore starostu vладыka Ján požehnal nový most a novú cestu. V následnom príhovore zdôraznil symbol mosta ako prostriedku spájania nielen dvoch brehov, ale aj ľudí navzájom.

Po požehnaní a otvorení mosta sa ujal slova poslanec Národnej rady SR a riaditeľ Hospicu sv. Alžbety Štefan Kuffa.

Anna Fedorová

Desiati seminaristi v Prešove prijali poddiakonát

Prešov 14. decembra (TK KBS) - Prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ udelil 12. decembra v kaplnke kňazského seminára v Prešove nižšie svätenie poddiakonát desiatim seminaristom Prešovskej archieparchie.

V homílii vyzval všetkých prítomných k plnohodnotnému životu s Kristom, vďaka ktorému sa nemusíme báť ani smrti, ani konca tohto sveta. Taktiež poukázal na osobnú skúsenosť s horlivými kňazmi, ktorých pôsobenie vo farnostiach prebúdzajú vieru všetkých veriacich a tak ich farnosť prekvitá. Práve k takejto horlivosti povzbudil nových poddiakonov, aby raz boli horlivými kňazmi na ktoromkoľvek mieste, kde ich arcibiskup pošle. V závere slávnosti ich zveril pod ochranu Božej Matky, ktorá vždy plnila Božiu vôľu. **Matúš Verba**

Vianočné ekumenické posolstvo prešovských biskupov

Drahí Prešovčania a všetci ľudia dobrej vôle!

Aj v tomto roku pred sviatkami Narodenia Ježiša Krista vás pozdravujeme a prihovárime sa vám týmto posolstvom.

Vianoce nám zvestujú Božiu lásku, ktorá sa nás bytostne dotýka. Všetci sme pozvaní uveriť, že Boh nás nenechal napospas osudu. Naopak, miluje nás a posielá svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život (porov. Jn 3, 16).

V roku 2013 si pripomenieme 1150. výročie príchodu svätých slovanských apoštolov Cyrila a Metoda na naše územie. Pri tejto príležitosti sme už začali sláviť cyrilo-metodský jubilejný rok. Od ich misie sa odvíja nielen vzdelanosť a kultúra, ale predovšetkým kresťanská viera v našej krajine. Títo dvaja svätí muži ju dokázali aktualizovať do konkrétnej životnej situácie našich predkov, odovzdali im ju s láskou, zrozumiteľne a presvedčivo. Viera je spojivom medzi Rokom sv. Cyrila a Metoda a Rokom viery, ktorý tiež slávime.

Svätý apoštol Peter nám zanechal výzvu, aby sme boli stále pripravení zdôvodniť nádej, ktorá je v nás (porov. 1 Pt 3, 15). Vianočné sviatky sú o viere, nádeji a láske. Ježiš Kristus, ktorého narodenie oslavujeme je ten istý, ktorý vo veľkonočnom tajomstve dáva dobrovoľne svoj život pre našu spásu. Je to pravý Boh a Spasiteľ človeka. Preto aj nastávajúce sviatky sú pre nás pozvaním dozrievať vo viere, že v Bohu, ktorý sa stal človekom, sa nám priblížilo Božie kráľovstvo, dozrievať v nádeji na večný život a v láske k Bohu a k blíznym, ktorá je odpoveďou na Božiu lásku k nám.

Pozývame vás v takomto duchu sláviť a prežiť Vianoce v kruhu vašich najbližších, aby sa stali požehnaným časom nášho ľudského a kresťanského dozrievania, aby sme v novom roku 2013 boli stále pripravení zdôvodniť nádej, ktorá je v nás.

Dnešná spoločnosť sa celosvetovo nachádza v morálnej a ekonomickej kríze. Potrebujeme nanovo počuť radostnú zvesť o Božej láske pre svoj život, čiže potrebujeme obnovu našej viery, ku ktorej nás pozýva nová evanjelizácia. Obnova viery ponúka riešenie krízy. Lebo ináč nám hrozí nebezpečenstvo, že zatrpkneme, rezignujeme, stratíme nádej a pokoj, ba aj perspektívu života. Preto sú potrební zrelí kresťania, ktorí dokážu žiť svoju vieru a ponúkať ju ľuďom okolo seba s láskou, zrozumiteľne a presvedčivo. Novonarodené Božie dieťa je perspektívou nádeje do všetkých životných situácií, v akých sa nachádzame, perspektívou, ktorá dáva svetlo, teplo a zmysel nášmu životu.

Modlíme sa za vás a žehnáme vám. Christos raždajetsja! Slavite jeho!

V Prešove 20. decembra 2012

*Vladyka Ján Babjak SJ, arcibiskup metropolita
Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku*

*Vladyka Rastislav, arcibiskup prešovský a Slovenska
Pravoslávnej cirkvi*

*Mgr. Slavomír Sabol, biskup Východného dištriktu
Evanjelickej cirkvi a. v.*

*Mons. Stanislav Stolárik, rímskokatolícky košický
pomocný biskup – generálny vikár*

Novopostavený gréckokatolícky chrám je v Bardejove

Bardejov 17. decembra (TK KBS) - V sobotu 8. decembra 2012 na sviatok Nepoškvrneného počatia Presvätej Bohorodičky svätou Annou posvätil prešovský arcibiskup a metropolita Mons. Ján Babjak SJ novopostavený gréckokatolícky chrám na sídlisku Vinbarg v Bardejove zasvätený blahoslaveným hieromučenikom Pavlovi Petrovi Gojdičovi a Vasil'ovi Hopkovi.

Gréckokatolícka cirkev na Vinbargu, ktorej správcou je duchovný otec Florián Potočňák, získala mestský pozemok ešte v septembri 2010. Poslanci Mestského zastupiteľstva v Bardejove ho schválili za symbolické jedno euro. Základný kameň bol posvätený 13. novembra 2010 prešovským vladykom Jánom a prvý výkop základov sa uskutočnil 4. novembra 2011. Začal sa rok intenzívnej práce. Organizovali sa zbierky po meste aj po farnostiach Prešovského arcibiskupstva. Veriaci spolu nazbierali takmer 100 000 eur. Prispeli aj rôzne firmy, podnikatelia, nadácie i samotní obyvatelia sídliska. -bvi-

Biskup Sečka požehnal nový zvon vo farnosti Vydrník

Vydrník 17. decembra (TK KBS) - Spišský biskup Mons. Štefan Sečka požehnal uplynulú nedeľu 16. decembra 2012 nový zvon v Kostole sv. Šimona a Júdu vo farnosti Vydrník. Pribudol k dvom existujúcim a ponesie meno svätých vierozvestcov Cyril a Metod. Veriaci farnosti chcú aj takto zdôrazniť a na stálu pamiatku svojim potomkom odovzdať prežívanie tohto vzácneho jubilea. Jaroslav Kaník

Maltézsky rád v Nitre podával punč na podporu Hospicu

Nitra 17. decembra (TK KBS) - Napriek mrazivému, upršanému počasiu v poradí druhý ročník charitatívneho Vianočného punču podávaného príslušníkmi Zboru dobrovoľníkov Maltézskeho rádu v Nitre dopadol úspešne. Aj vďaka vedeniu mesta Nitra i Biskupského úradu mohli v Nitre vo Vianočnom mestečku na Svätoplukovom námestí rytieri a príslušníci Zboru dobrovoľníkov v charitatívnom stánku pod vlajkou Maltézskeho rádu od 14. do 16. decembra 2012 podávať tradičný punč a umožniť občanom mesta spoluúčasť na podpore tých, ktorí končia svoju pozemskú púť v dôstojnej opatere v nitrianskom Hospicu sv. Bernadetty.

11 dobrovoľníkov spolu so študentmi nitrianskych univerzít sa podieľalo na príprave a podávaní punču, ktorý hrial nielen na tele, ale i na duši. Obyvatelia Nitry, ale i návštevníci mesta mali možnosť navštíviť charitatívny stánok, ochutnať punč, zoznámiť sa s históriou, súčasnosťou, ale aj aktivitami rádu a hlavne štedro finančne podporiť touto cestou nitrianský hospic. Výsledok zbierky za predaj punču činil okrúhlych 2 000 eur. Nitriansku skupinu Zboru dobrovoľníkov prišla podporiť aj europoslankyňa Anna Záborská. Spolu s dobrovoľníkmi sa aj ona prihovarila návštevníkom Vianočného mestečka počas moderovaného prezentačného programu na kultúrnom pódiu so speváckym zborom Glória a folklórnym súborom z Lefantoviec.

Nitrianskym rytierom a členom Zboru dobrovoľníkov Maltézskeho rádu sa podarilo zopakovať úspech z minulého roka, keď opäť odprezentovali prítomnosť Maltézskeho rádu na Slovensku a v Nitre a súčasne vyzbierali finančné prostriedky vo výške, ktorá citeľne pomôže Hospicu u sv. Bernadetty zabezpečiť zakúpenie zdvíhacieho zariadenia pre opatrovanie imobilných pacientov v terminálnom štádiu nevyliciteľných ochorení. Nitrianski maltézski dobrovoľníci povzbudení tohtoročným úspechom chcú pokračovať aj v budúcnosti, a prispievať tak k etablovaní Zvrchovaného rádu Mal-

tézskeho rádu na Slovensku. Nie pre svoj prospech, ale pre tých, ktorí to najviac potrebujú – chudobných, chorých a trpiacich.

Tibor Ujľacký

Zástupcovia Pedagogickej fakulty KU odovzdali výťažok adventnej zbierky

Ružomberok 20. decembra (TK KBS) - Zástupcovia Pedagogickej fakulta Katolíckej univerzity v Ružomberku odovzdali 19. decembra 2012 školským sestram v Lomničke vyzbierané šatstvo, hračky, detské knižky, čistiace a hygienické potreby, potraviny i financie. Ide o výťažok adventnej zbierky. Sr. Terézia poďakovala všetkým dobrodincom z univerzity. V prípade záujmu je možné zbierku ešte naďalej podporiť.

V roku 2007 bola v Lomničke slávnostne otvorená Misia školských sestier sv. Františka. Odvtedy tu pôsobia štyri rehoľné sestry - sr. Terézia, sr. Jacoba, sr. Pavla, sr. Jana. Neskôr bola sr. Jana preložená do Kremnice a prišla do Lomničky sr. Viktória. V roku 2009 Kongregácia zriadila v Lomničke nadprahového denné centrum pre deti a rodinu v zmysle zákona o sociálnych službách, kde poskytuje sociálne poradenstvo, základné sociálne služby, ošetrovateľskú starostlivosť a ponúka voľnočasové aktivity pre deti. Sestričky taktiež vyučujú v škole. Do 24. februára 2011 sestričky bývali v neďalekom Podolínci, od februára 2011 už bývajú priamo v Lomničke. Akademický senát PF KU v marci tohto roka rozhodol o zriadení Misijného pracoviska PF KU v Lomničke. (pf.ku.sk)

Bratislavská eparchia inovovala svoju webstránku

Bratislava 17. decembra (TK KBS) - Bratislavská gréckokatolícka eparchia spustila novú verziu svojej internetovej stránky www.grkatba.sk. Predošlá stránka fungovala od 1. januára 2010.

Hlavným dôvodom pre technickú zmenu bola bezpečnosť stránky. Pôvodnú verziu z roku 2009 nahradil nový systém, ktorý prináša viaceré technické vylepšenia a možnosti. Nová stránka je lepšie prispôbená pre rôzne internetové prehliadače a najmä je plne funkčná v mobilných zariadeniach a tabletoch, takže dokáže prispôbiť obsah pre akékoľvek rozlíšenie.

Eubomír Michalko

Zomrel misionár P. Michal Slivka, SVD

Nitra 19. decembra (TK KBS) - V 92. roku života, v 71. roku rehoľných sľubov a v 64. roku kňazstva zomrel v Nitre na Kalvárii páter Michal Slivka, SVD, misionár Spoločnosti Božieho Slova. Pohreb zosnulého misionára sa konal 21. decembra 2012 v Kostole Nanebovzátia Panny Márie v Nitre na Kalvárii. Obrad pochovania pokračoval hneď po svätej omši na cintoríne sv. Cyrila a Metoda v Nitre na Cabajskej ceste.

Michal Slivka sa narodil 29. septembra 1921 v podtatranskej dedinke Spišský Štiavnik. Meno Michal dostal podľa patróna dňa, v ktorom sa narodil, sv. Michala archanjela. Do rehole misionárov verbistov vstúpil v rodnom Štiavniku, kde prijímali kandidátov - alumnov do malého seminára. Potom si vykonal noviciát v Nitre na Zobore a v roku 1942 zložil prvé rehoľné sľuby. V tomto roku oslávil svoje 70-ročné jubileum rehoľného života. Teologické štúdiá dokončil v Ríme a bol tam aj vysvätený za kňaza dňa 2. apríla 1949. Keďže v tom čase si už nemohol predĺžiť československý pas, na misie do Indie vycestoval na základe preukazu IRO – medzinárodnej utečeneckej organizácie. Prvé roky jeho misijnej práce v Indii bol vedený ako občan bez štátnej príslušnosti. V Indii pôsobil celých 40 rokov – od roku 1950 do roku 1990, najmä v oblasti Gangpur. Misia, v ktorej páter Slivka pracoval, sa rozrástla z pôvodných piatich misijných staníc na dnešné dve diecézy, v ktorých pracuje viac ako 400 domácich kňazov, väčšinou verbistov.

V roku 1990 sa p. Slivka vrátil do Európy. Najskôr pôsobil v Mníchove, v Nemecku ako rektor študentského domova pre zahraničných, väčšinou ázijských študentov. Túto prácu prevzal po pátrovi Štefanovi Zlochovi, bývalom misionárovi v Číne. Pred Vianocami v roku 1993 sa vrátil na Slovensko. Ani tu ešte celkom neodíšiel na dôchodok. Šesť rokov pôsobil ako misijný sekretár slovenskej provincie Spoločnosti Božieho Slova. Jeho úlohou bolo starať sa o misionárov v zahraničí a koordinovať finančnú pomoc pre misie. Páter Slivka mal mnoho prednášok o svojej misii v Indii. O svojom živote a misii vydal knižku pod názvom 40 rokov misionárom v Indii, ktorá sa u čitateľov na Slovensku stretla s veľkým ohlasom.

P. Ján Halama, SVD

Diecézna charita Žilina poskytuje pomoc ľuďom bez domova

Žilina 14. decembra (TK KBS/Rádio LUMEN) - V Žiline je približne 350 ľudí bez domova. Diecézna charita Žilina im poskytuje provizórnu strechu

nad hlavou či teplé oblečenie. V týchto chladných dňoch však pribudla aj teplá polievka zdarma. V tomto predvianočnom období ho iniciovala aj Diecézna charita Žilina.

Polievku dobrovoľníci ponúkajú ľuďom bez domova vždy v pondelok, v stredu a piatok v priestoroch Domu charity svätého Vincenta. „Tento projekt bude prebiehať minimálne do Vianoc, v čase od 17.30 do 18.30,“ spomína Kolman.

V Dome charity svätého Vincenta sú už pripravení aj na kritické zimné obdobie, kedy podľa Rastislava Kolmana pravidelne stúpa počet klientov. Ten prevyšuje kapacitu nočľahárne, teda 25 miest. „Snažíme sa byť otvorenejší pre tých klientov ktorí sú priamo na ulici tým, že snažíme sa, aby sa mohli u nás zohriať, uvidíme ešte akým spôsobom upravíme otváracie hodiny. Kapacita nočľahárne je 25 miest, momentálne ich máme obsadené. Začíname brať ďalších ľudí aj na stoličky. Takže budeme reagovať podľa potreby a aktuálneho počasia,“ dodáva Kolman.

Počas Vianočných trhov v meste bola možnosť navštíviť aj stánok žilinskej charity a podporiť jej činnosť kúpou rôznych výrobkov z tvorivých dielní v zariadeniach pre ľudí v núdzi.

Júlia Kavecká

Ruský film Ostrov vo vydavateľstve studio LUX už aj na DVD

Bratislava 13. decembra (TK KBS) - Vydavateľstvo studio LUX vydalo na DVD ruský film Ostrov. Ide o prvý film z produkcie vydavateľstva, ktorý obsahuje aj slovenské titulky pre nepočujúcich. Zaujímavosťou si ho môžu zakúpiť v sieti kresťanských obchodov alebo na internetovej stránke www.lux.sk.

Príbeh hovorí o tom, že počas vojny Nemci v Severnom mori zajali sovietsky vlečný čln a za prísľub života donútili jedného z námorníkov zastreliť svojho kapitána. Čln potom vyhodili do vzduchu. Námorníka zachránil mníš z neďalekého ostrovného kláštora, kde sa zotaví a ako mních Anatolij zasnúva svoj život Bohu a pokániu za svoj hriech. Po rokoch modlitieb a služby v kláštornej kotolni sa uňho začne prejavovať dar poznania a uzdravovania, čo sa rozchýri po okolí. Neodmieta nikoho, kto požiada o pomoc. Aj keď sa snaží svoje schopnosti skôr ukryť, aby ľudí doviedol k pravde, často im nastavuje zrkadlo, nešetiac ani kláštorných spolubratov. Plynie čas a dni Anatolijovho života, pokánie a zázrakov sa naplňujú. Dušu ctihodného a tak trochu neskrutného mnícha rozruší príchod nečakanej návštevy. **Ľubka Čutková**